

РАМКОВО РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 28 ноември 2002 година

**за укрепване на наказателноправната рамка за противодействие на
подпомагането на незаконното влизане, транзит и престой**

(2002/946/ПВР)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член 29, член 31, буква д) и член 34, параграф 2, буква б) от него,

като взе предвид инициативата на Френската република¹,

като взе предвид становището на Европейския парламент²,

като има предвид, че:

- (1) Една от целите на Европейския съюз е да гарантира на гражданите си високо ниво на защита в едно пространство на свобода, сигурност и правосъдие, като изработи общо действие между държавите-членки в полицейското, съдебното и наказателно сътрудничество.
- (2) В тази рамка е необходимо да се противодейства на помощта за незаконната имиграция, не само когато става въпрос за незаконно преминаване на границата, но и когато тя подхранва мрежи за експлоатация на човешки същества.
- (3) За тази цел е от съществено значение да се постигне сближаване на съществуващите правни норми, по-специално точното определение на разглежданото престъпление и изключенията, предмет на Директива 2002/90/ЕО на Съвета от 28 ноември 2002 г. за определяне на подпомагане на незаконното влизане, транзит и престой³ и от друга страна, минимум правила в областта на санкциите, отговорностите на юридическите лица и подсъдността, които са обект на настоящото рамково решение.
- (4) Съществено е да не се ограничават възможните действия само до физическите лица и да се предвидят мерки за отговорността на юридическите лица.
- (5) Настоящото рамково решение допълва други инструменти за борба срещу незаконната имиграция, незаконната заетост, търговията с хора и сексуалната експлоатация на деца.
- (6) По отношение на Исландия и Норвегия настоящата директива представлява доразвитие на разпоредбите на достиженията на правото на ЕС от Шенген, по

¹ ОВ С 253, 4.9.2000, стр. 6.

² ОВ С 276, 1.10.2001, стр. 244.

³ ОВ L 328, 5.12.2002 г., стр. 17.

смисъла на Споразумението между Съвета на Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за присъединяване на тези държави към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото на ЕС от Шенген⁴, в областта, посочена в член 1, буква Д от Решение 1999/437/ЕО на Съвета⁵ относно някои правила за прилагането на посоченото споразумение.

- (7) Обединеното кралство участва в настоящата директива съгласно член 5 на Протокола за интегриране на достиженията на правото на ЕС от Шенген в рамките на Европейския съюз, приложен към Договора за Европейски съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, и съгласно член 8, параграф 2 от Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искане на Обединеното кралство на Великобритания и Северна Ирландия да участва в някои разпоредби на достиженията на правото на ЕС от Шенген⁶.
- (8) Ирландия участва в настоящата директива съгласно член 5 от Протокола за интегриране на достиженията на правото на ЕС от Шенген в рамките на Европейския съюз, приложен към Договора за Европейски съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, и съгласно член 6, параграф 2 от Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г., по отношение искането на Обединеното кралство на Великобритания и Северна Ирландия да участва в някои разпоредби на достиженията на правото на ЕС от Шенген⁷.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РАМКОВО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Наказания

1. Всяка държава-членка ще предприеме необходимите мерки, за да гарантира, че престъпленията, посочени в членове 1 и 2 от Директива 2002/90/ЕО ще подлежат на ефективни, съответстващи и възпиращи наказания, които могат да бъдат основание за екстрадиция.
2. При необходимост наказанията, посочени в параграф 1 могат да се придружават от следните мерки:
 - конфискация на превозното средство, с което е извършено престъплението,
 - забрана да се упражнява лично или чрез поставено лице професионалната дейност, при изпълнение на която е било извършено престъплението,
 - експулсиране.
3. Всяка държава-членка ще предприеме необходимите мерки, за да гарантира, че престъпленията, посочени в членове 1, параграф 1, буква а) и в подходяща степен, член 2, буква а), от Директива 2002/90/ЕО, когато са извършени с цел

⁴ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

⁵ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31.

⁶ ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43.

⁷ ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20.

печалба, ще подлежат на наказания с лишаване от свобода до осем години, когато са извършени при следните условия:

- престъплението е извършено в рамките на престъпна организация, така както е определена в Съвместно действие 98/733/ПВР⁸,
 - извършването на престъплението е застрашило живота на лицата, обект на престъплението.
4. Ако е необходимо за запазване равновесието на наказателния режим на държавата-членка, действията посочени в параграф 3, може да подлежат на присъди с лишаване от свобода до шест години, при условие, че това е максималната най-строга присъда за други подобни тежки престъпления.

Член 2

Отговорност на юридическите лица

1. Всяка държава-членка ще предприеме необходимите мерки, за да гарантира, че юридическите лица ще носят отговорност за престъпленията, посочени в член 1, параграф 1, когато са извършени за тяхна сметка от лице, действащо от свое име или в качеството си на член на техен ръководен орган, ако е налице едно от следните условия:
 - лицето представлява юридическото лице, или
 - има правото да взима решения от името на юридическото лице, или
 - има контролни функции в рамките на юридическото лице.
2. Освен случаите по параграф 1, всяка държава-членка ще предприеме необходимите мерки, за да гарантира, че дадено юридическо лице ще носи отговорност, когато поради липса на надзор или контрол от страна на лицата, посочени в параграф 1, е допуснало лице под негова юрисдикция да извърши престъпленията, посочени в член 1, параграф 1, за сметка на въпросното юридическо лице.
3. Отговорността на юридическото лице по силата на параграфи 1 и 2 не изключва наказателни преследвания срещу физическите лица, извършители, подбудители или съучастници на престъпленията, посочени в параграф 1.

Член 3

Санкции срещу юридическите лица

1. Всяка държава-членка ще предприеме необходимите мерки, за да гарантира, че дадено юридическо лице, отговорно по смисъла на член 2, параграф 1, ще

⁸ ОВ L 351, 29.12.1998 г., стр. 1.

подлежи на ефективни, съответстващи и възпиращи наказания, включващи наказателни или ненаказателни глоби и евентуално други санкции като:

- а) мерки за прекратяване на достъп до обществени облаги или обществени помощи;
- б) мерки за временна или постоянна забрана за извършване на търговска дейност;
- в) поставяне под съдебно наблюдение;
- г) съдебна мярка за разтурване.

2. Всяка държава-членка ще предприеме необходимите мерки, за да гарантира, че всяко юридическо лице, отговорно по смисъла на член 2, параграф 2, ще подлежи на ефективни, съответстващи и възпиращи наказания или мерки.

Член 4

Подсъдност

1. Всяка държава-членка ще предприеме необходимите мерки, за да определи подсъдността на престъпленията по член 1, параграф 1, които са извършени:
 - а) изцяло или отчасти на нейна територия, или
 - б) от неин гражданин, или
 - в) за сметка на юридическо лице на нейна територия.
2. Като се вземе предвид член 5, всяка държава-членка може да реши, че няма да прилага, или ще прилага само при специфични случаи и условия, правилото за подсъдност, посочено в:
 - параграф 1, буква б)
 - параграф 1, буква в)
3. Всяка държава-членка уведомява писмено генералния секретариат на Съвета за решението си как ще прилага параграф 2, като посочва при нужда специфичните условия или обстоятелства, при които ще прилага решението си.

Член 5

Екстрадиция и наказателно преследване

1. а) Всяка държава-членка, която по силата на своето национално законодателство не екстрадира свои граждани, ще предприеме необходимите мерки, за да определи подсъдността на престъпленията, посочени в член 1, параграф 1, когато са извършени от нейни граждани извън нейна територия.

б) Всяка държава-членка, чийто гражданин е заподозрян в извършване в друга държава-членка на престъпление, посочено в член 1, параграф 1, която не екстрадира това лице в тази друга държава-членка с единствен мотив неговата националност, предава делото на своите компетентни органи, за да започнат те преследване, ако е необходимо. За да се извърши това преследване, досиетата, информацията и документите, имащи отношение към извършеното престъпление, се предават съгласно процедурите, посочени в член 6, параграф 2 на Европейската конвенция за екстрадиция от 13 декември 1957 г. Молещата държава-членка е уведомена за започналото преследване и за резултатите от него.

2. За целите на този член, понятието „гражданин” на държава-членка следва да се тълкува съгласно декларация на тази държава-членка, направена в съответствие с член 6, параграф 1, букви б) и в) от Европейската конвенция за екстрадиция, при нужда изменена със съответните декларации към конвенцията за екстрадиция между държавите-членки на Европейския съюз⁹.

Член 6

Международно бежанско право

Настоящото рамково решение се прилага без да накърнява защитата на бежанците и на лицата, които търсят убежище, съгласно международните актове за бежанците или други международни инструменти относно правата на човека, при спазването на международните задължения на държавите-членки по силата на членове 31 и 22 от Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г., изменена с Протокола от Ню Йорк от 1967 г.

Член 7

Обмен на информация между държавите-членки

1. Ако някоя държава-членка е уведомена за престъпление, посочено в член 1, параграф 1, което представлява престъпление според законодателството на друга държава-членка за влизане или престой на чужденци, тя уведомява за това въпросната държава-членка.
2. Всяка държава-членка, която прецени, че е нарушено нейното законодателство за влизане или престой на чужденци, и поиска от друга държава-членка да започне преследване на престъпленията, посочени в член 1, параграф 1, трябва да уточни чрез официален доклад или с удостоверение, издадено от компетентните органи, кои законодателни разпоредби на нейно вътрешно право са били нарушени.

Член 8

Териториално прилагане

Настоящото рамково решение се прилага и по отношение на Гибралтар.

⁹ ОВ С 313, 23.10.1996 г., стр. 12.

Член 9

Прилагане

1. Държавите-членки приемат необходимите мерки за изпълнението на това рамково решение, най-късно до 5 декември 2004 г.
2. До тази дата държавите-членки уведомяват Генералния секретариат на Съвета и Комисията за текста на разпоредбите, които транспонират в тяхното национално право задълженията, които им налага настоящото рамково решение. Въз основа на тази информация Комисията ще изготви доклад, на базата на този доклад Съветът ще провери, най-късно до 5 юни 2005 г., в каква степен държавите-членки са се съобразили с разпоредбите на настоящото рамково решение.

Член 10

Отмяна

Разпоредбите на член 27, параграфи 2 и 3, от Шенгенската конвенция от 1990 г. се отменят от 5 декември 2004 г. Ако някоя държава-членка изпълни настоящото рамково решение съгласно член 9, параграф 1, преди тази дата, въпросните разпоредби престават да се прилагат по отношение на тази държава-членка от датата на изпълнението.

Член 11

Влизане в сила

Настоящото рамково решение влиза в сила при публикуването му в *Официален вестник*.

Съставено в Брюксел на 28 ноември 2002 година.

За Съвета:
Председател
B.Haarder